

Aleg 124

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o krajowym kursie praktycznym
dozorców drenarskich.

Wysoki Sejmie!

Szósty dwuletni kurs dozorców drenarskich, otwarty na podstawie uchwały Wys. Sejmu z dnia 13. października 1910 l. s. 7.008, skończył się dnia 30. listopada 1912.

Na kursie tym było 27. uczniów, którzy w porze zimowej 1911/12 uczyć się będą na II. rok szkolny, poczem z wiosną 1912 r. zostali przydzieleni do dozoru robót przy publicznych względnie prywatnych melioracyach.

Koszta utrzymania kursu praktycznego dozorców drenarskich za rok szkolny 1909/1910 są następujące:

I. Płace nauczycieli:

1) wynagrodzenie kierownika	200 K	
2) „ „ docentów	<u>4.012 „</u>	4.232 K — h

II. Koszta administracyjne:

obsługa sali i inne		144 „ 75 „
-------------------------------	--	------------

III. Utrzymanie uczniów:

1) stypendya 28. uczniów po 200 K	5.600 K	
2) zapomogi	<u>5 60 „</u>	6.160 „ —

IV. Potrzeby naukowe:

1) Przybory rysunkowe	307 K 46 h	
2) środki naukowe (książki i narzędzia drenarskie)	<u>642 „ 86 „</u>	<u>950 „ 32 „</u>
Razem		11.487 K 07 h

Ponieważ preliminarz na rok szkolny 1909/1910 wynosi 11.000 K, przeto okazuje się przekroczenie w kwocie 487 K 07 h, które ma jednak pokrycie w oszczędnościach, uzyskanych w latach poprzednich. Powyższe przekroczenie pochodzi głównie stąd, że zamiast 25. przyjęto na kurs drenarski 28. uczniów.

Obecny personal krajowych dozorców melioracyjnych przedstawia się następująco:

konduktorów I. klasy	2
„ II. „	5
„ III. „	12
dozorców melioracyjnych	20
„ drenarskich	86
ukończonych uczniów drenarskich	3
	Razem. 128
do tego należy doliczyć uczniów drenarskich, którzy w ciągu zimy 1911/12	
ukończyli II-gi rok szkolny	27
	Razem 155

Powyższy personal nie jest wystarczający, to też w czasie kampanii budowlanej w roku bieżącym przydzielono niektórym kierownikom budowy tylko po jednym dozorczy, jakkolwiek ze względu na rozmiar robót i wykonanie tychże w własnym zarządzie należało przydzielić co najmniej po 2 dozorców.

Podobnie rzecz się miała i przy melioracjach prywatnych, gdzie dla braku dozorców musiano stronom odmówić pomocy.

Gdy zaś w ciągu roku 1912 4 przedsiębiorstwa krajowe a mianowicie: 1) regulacja Jasiołki, 2) regulacja Bugu od Sokala do granicy państwa, 3) regulacja Białego Stoku i 4) podwyższenie wałów Łęgu na podstawie ustaw sankcyonowanych 25 listopada 1911 zostały rozpoczęte, a w najbliższym czasie dalsze większe roboty w myśl przedłożonych Wys. Sejmowi projektów ustaw będą podjęte, Wydział krajowy będąc zdania, że wprost niezbędnem jest wyszkolenie dalszego jeszcze personalu dozorców tak dla przedsiębiorstw publicznych jak i melioracji prywatnych, zarządził z dniem 1 grudnia 1912 r. otwarcie VII-go kursu dozorców drenarskich.

Wobec tego Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 27 czerwca 1913 r. l. 106.583 o krajowym kursie praktycznym dozorców drenarskich we Lwowie Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyjmuje do wiadomości otwarcie z dniem 1 grudnia 1912 roku siódmego dwuletniego kursu dozorców drenarskich dla 25. stypendystów.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca

Dr. Tadeusz Pilał w. r.

Członek Wydziału krajowego.